31999L0059

SMĚRNICE RADY 1999/59/ES
ze dne 17. června 1999,
kterou se mění směrnice 77/388/EHS, pokud se jedná o úpravu daně z přidané hodnoty pro telekomunikační služby

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na článek 93 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise [1],

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu [2],

s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního výboru [3],

vzhledem k těmto důvodům:

(1) článek 14 Smlouvy vymezuje vnitřní trh jako prostor bez vnitřních hranic, v němž je zajištěn volný pohyb zboží, osob, služeb a kapitálu v souladu s ustanoveními Smlouvy;

(2) stávající pravidla pro DPH, která se vztahují na telekomunikační služby podle článku 9 šesté směrnice Rady (77/388/EHS) ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu — Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně [4], nejsou dostatečná pro zdaňování všech těchto služeb určených pro příjemce uvnitř Společenství a pro předcházení narušení hospodářské soutěže v této oblasti;

(3) v zájmu řádného fungování vnitřního trhu by tato narušení měla být odstraněna a měla by být pro tento druh činnosti zavedena nová harmonizovaná pravidla;

(4) měla by být provedena opatření k zajištění toho, aby telekomunikační služby využívané zákazníky usazenými ve Společenství byly ve Společenství také zdaňovány;

(5) telekomunikační služby poskytované osobám povinným k dani ve Společenství nebo zákazníkům ve třetích zemích by proto měly v zásadě podléhat dani v místě přijetí služeb;

(6) aby zajistily jednotné zdanění telekomunikačních služeb poskytovaných osobami povinnými k dani usazenými ve třetích zemích osobám nepovinným k dani usazeným ve Společenství, kde jsou tyto služby skutečně využívány a převzaty, měly by členské státy využít čl. 9 odst. 3 písm. b) směrnice 77/388/EHS o změně místa poskytování služeb. Ustanovení čl. 9 odst. 3 zmíněné směrnice se však může nadále použít na případy, kdy jsou odpovídající telekomunikační služby poskytovány ostatním příjemcům v rámci Společenství;

(7) k vytvoření zvláštního pravidla pro určení místa poskytování telekomunikačních služeb musí být tyto služby jasně vymezeny. Tato definice by měla být odvozena od definic již dříve přijatých na mezinárodní úrovni, mezi něž patří směrování mezinárodních telefonních hovorů, koncové služby a přístup do celosvětových informačních sítí;

(8) zdanění v místě příjmu služeb rovněž znamená, že osoby povinné k dani nebudou moci využít postupů podle směrnic 79/1072/EHS [5] a 86/560/EHS [6]. Nová pravidla pro určení místa poskytování služeb by však neměla znamenat, že zahraniční osoby povinné k dani musí být identifikovány pro daňové účely v jiném státě. Toho lze dosáhnout tím, že bude stanoveno, že daň je povinen odvádět příjemce služeb, pokud je osobou povinnou k dani;

(9) směrnici 77/388/EHS je třeba přiměřeně změnit,

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Směrnice 77/388/EHS se mění takto:

1. V čl. 9 odst. 2 písm. e) se tečka na konci nahrazuje čárkou a doplňuje se nová odrážka, která zní:

---

(1) Úř. věst. C 78, 12.3.1997, s. 22.
(2) Stanovisko ze dne 6. května 1999 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).
(3) Úř. věst. C 287, 22.9.1997, s. 28.
(4) Úř. věst. L 145, 13.6.1977, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 1999/49/ES (Úř. věst. L 139, 2.6.1999, s. 27)
(5) Úř. věst. L 331, 27.12.1979, s. 11. Směrnice naposledy pozměněná aktem o přistoupení z roku 1994.
(6) Úř. věst. L 326, 21.11.1986, s. 40.

„— telekomunikace. Za telekomunikační služby se považují služby vztahující se k přenosu, vysílání a příjmu signálů, písma, obrazu a zvuku nebo informací jiného druhu po okruzích, radiovými, optickými nebo jinými prostředky využívajícími elektromagnetických vln, včetně souvisejícího převedení či přidělení práv na užívání zařízení pro takový přenos, vysílání či příjem. Telekomunikační služby ve smyslu tohoto ustanovení zahrnují rovněž poskytování přístupu do celosvětových informačních sítí.“

2. V článku 9 se doplňuje nový odstavec, který zní:

„4. Na telekomunikační služby uvedené v odst. 2 písm. e), které poskytuje osoba povinná k dani usazená mimo Společenství osobám nepovinným k dani usazeným ve Společenství, použijí členské státy odst. 3 písm. b).“

3. V čl. 21 bodě 1 se písmeno b) nahrazuje tímto:

„b) osoby povinné k dani, kterým poskytuje služby uvedené v čl. 9 odst. 2 písm. e) osoba povinná k dani usazená v zahraničí, anebo osoby, které jsou registrovány pro daň z přidané hodnoty v tuzemsku a kterým poskytuje služby uvedené v čl. 28b částech C, D, E a F osoba povinná k dani usazená v zahraničí; členské státy mohou nicméně požadovat, aby poskytovatel služeb byl povinen odvádět daň společně a nerozdílně,“

Článek 2

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 1. ledna 2000. Uvědomí o nich Komisi.

Tato opatření přijatá členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 3

Tato směrnice vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropských společenství*.

Článek 4

Tato směrnice je určena členským státům.

V Lucemburku dne 17. června 1999.

Za Radu

předseda

F. MÜNTEFERING